

5.5.12. Sympleksowy dowód wzoru Mansfielda–de Boora–Coxa

Najważniejszym obok wzoru Boehma (5.17) wzorem rekurencyjnym opisującym funkcje B-sklejane jest wzór Mansfielda–de Boora–Coxa (5.9). W punkcie 5.2.3 udowodniliśmy ten wzór na podstawie definicji funkcji B-sklejanych opartej na pojęciu różnic dzielonych. Przyjrzyjmy się (przedstawionemu w skrócie) dowodowi tego wzoru opartemu na definicji sympleksowej.

1. Wybieramy wektory jednostkowe $\mathbf{e}_{i+1}, \dots, \mathbf{e}_{i+n}$ prostopadłe do wektora $\mathbf{e}$ (czyli do prostej ℓ) i do siebie nawzajem.

Wybieramy punkty $\mathbf{u}_i, \dots, \mathbf{u}_{i+n+1}$, które leżą na prostej ℓ odpowiednio w hiperpłaszczyznach $E_{u_i}, \dots, E_{u_{i+n+1}}$, oraz liczby dodatnie $a_{i+1}, \dots, a_{i+n}$, takie że $a_{i+1} = a_{i+n} = 1$ oraz $\prod_{k=i+1}^{i+n} a_k = (n-1)!$. Oznaczamy punkty $\mathbf{v}_k = \mathbf{u}_k + a_k \mathbf{e}_k$ dla $k \in \{i+1, \dots, i+n\}$.

Funkcja miary przekroju sympleksu n -wymiarowego S_i , którego wierzchołkami są punkty $\mathbf{u}_i, \mathbf{v}_{i+1}, \dots, \mathbf{v}_{i+n-1}, \mathbf{u}_{i+n}$, jest funkcją B-sklejaną N_i^{n-1} , a sympleks S_{i+1} , którego wierzchołkami są punkty $\mathbf{u}_{i+1}, \mathbf{v}_{i+2}, \dots, \mathbf{v}_{i+n}, \mathbf{u}_{i+n+1}$, w podobny sposób wyznacza funkcję N_{i+1}^{n-1} (rys. 5.45a,b i 5.46a,b).

2. Określamy figury

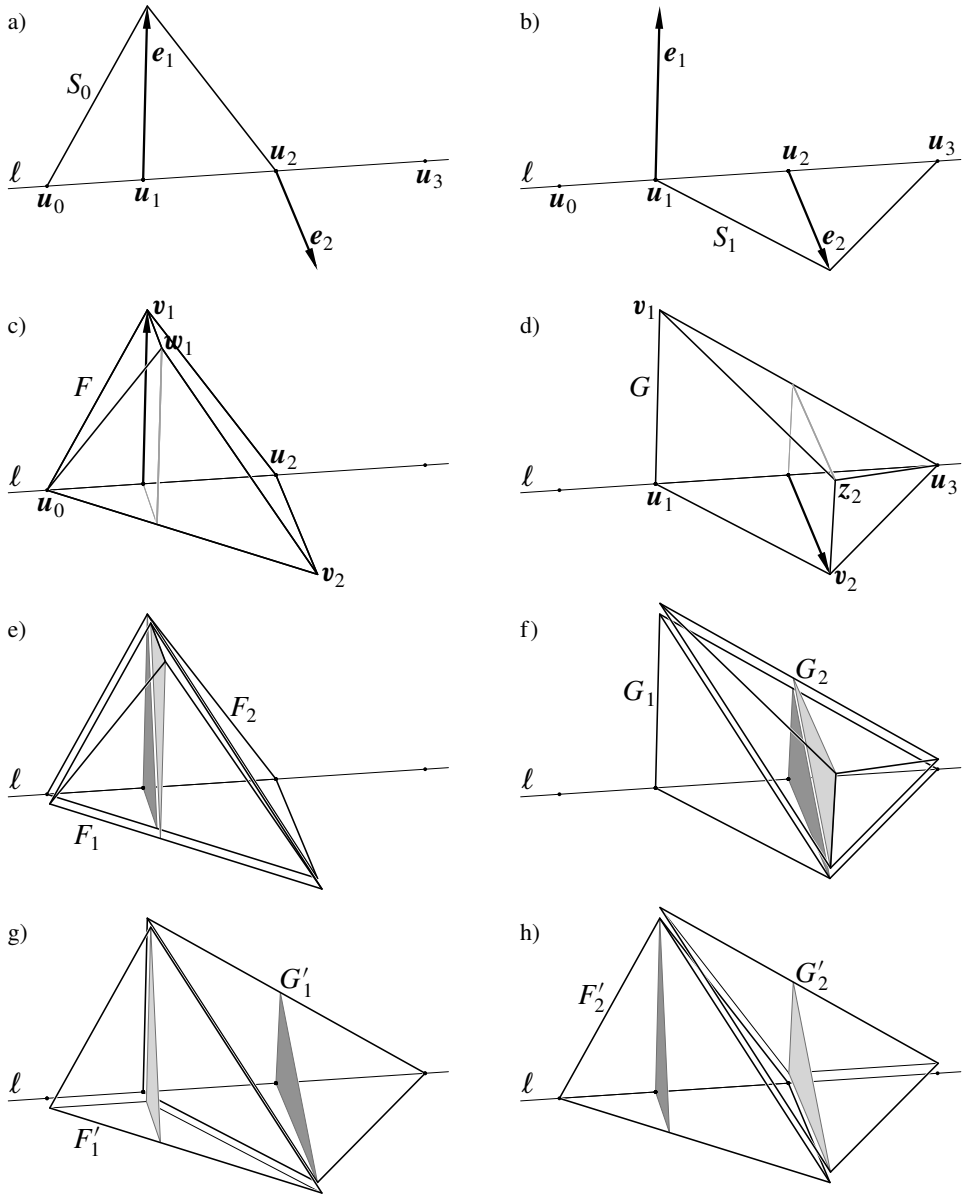
$$F = \left\{ \mathbf{p} = \mathbf{q} + s \frac{t-u_i}{u_{i+n}-u_i} \mathbf{e}_{i+n} : \mathbf{q} \in S_i \cap E_t, s \in [0, 1] \right\},$$

$$G = \left\{ \mathbf{p} = \mathbf{q} + s \frac{u_{i+n+1}-t}{u_{i+n+1}-u_{i+1}} \mathbf{e}_{i+1} : \mathbf{q} \in S_{i+1} \cap E_t, s \in [0, 1] \right\}.$$

Są one wypukłymi wielościanami $(n+1)$ -wymiarowymi, a ich funkcje miary przekroju są równe odpowiednim składnikom po prawej stronie wzoru (5.9). Wierzchołkami wielościanu F są wszystkie wierzchołki sympleksu S_i , punkty $\mathbf{w}_{i+1}, \dots, \mathbf{w}_{i+n-1}$: $\mathbf{w}_k = \mathbf{v}_k + (u_k - u_i)/(u_{i+n} - u_i) \mathbf{e}_{i+n}$, oraz punkt $\mathbf{v}_{i+n}$. Podobnie, wierzchołkami wielościanu G są wszystkie wierzchołki sympleksu S_{i+1} , punkty $\mathbf{z}_{i+2}, \dots, \mathbf{z}_{i+n}$, takie że $\mathbf{z}_k = \mathbf{v}_k + (u_{i+n+1} - u_k)/(u_{i+n+1} - u_{i+1}) \mathbf{e}_{i+1}$ i punkt $\mathbf{v}_{i+1}$ (rys. 5.45c,d i 5.46c,d).

3. Niech F_k oznacza dla $k \in \{1, \dots, n-1\}$ sympleks, którego wierzchołkami są punkty $\mathbf{u}_i, \mathbf{v}_{i+1}, \dots, \mathbf{v}_{i+k}, \mathbf{w}_{i+k}, \dots, \mathbf{w}_{i+n-1}, \mathbf{v}_{i+n}$. Za pomocą wierzchołków $\mathbf{u}_i, \mathbf{v}_{i+1}, \dots, \mathbf{v}_{i+n}, \mathbf{u}_{i+n}$ określimy sympleks F_n . Podobnie określimy sympleks G_1 o wierzchołkach $\mathbf{u}_{i+1}, \mathbf{v}_{i+1}, \dots, \mathbf{v}_{i+n}, \mathbf{u}_{i+n+1}$ oraz sympleksy G_k o wierzchołkach $\mathbf{v}_{i+1}, \mathbf{z}_{i+2}, \dots, \mathbf{z}_{i+k}, \mathbf{v}_{i+k}, \dots, \mathbf{v}_{i+n}, \mathbf{u}_{i+n+1}$, dla $k \in \{2, \dots, n\}$ (rys. 5.45e,f i 5.46e,f).

Założmy, że $u_i < u_{i+1}$ i rozważmy przecięcie wielościanu F z hiperpłaszczyzną $E_{u_{i+1}}$. Jest ono sumą Minkowskiego sympleksu i odcinka równoległego do wektora $\mathbf{e}_n$. Możemy zauważyć, że przecięcia sympleksów $F_1, \dots, F_n$ z hiperpłaszczyzną $E_{u_{i+1}}$ są sympleksami, które stanowią triangulację figury $F \cap E_{u_{i+1}}$

Rysunek 5.45. Ilustracja dowodu wzoru Mansfielda–de Boora–Coxa dla $n = 2$

(podobną do triangulacji przedstawionej na rys. 5.44). Rozważmy prostą przechodzącą przez wierzchołek u_i i dowolny inny punkt p wielościanu F . Z wypukłości F wynika, że wspólny punkt tej prostej i hiperpłaszczyzny $E_{u_{i+1}}$ należy do zbioru $F \cap E_{u_{i+1}}$, a zatem należy do pewnego sympleksu F_k . Łatwo jest spo-